

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursurilor

învinuirea lui

Corneliu Blagoslovitu
(art. 349 alin. (1¹) Cod penal)

*(Dosarul nr. Ira-1726/2023
Nr. PIGD 1-19159580-01-Ira-25092023)*

Recursuri inadmisibile depuse până la 01 septembrie 2023 – dezacordul cu pedeapsa aplicată legal nu se încadrează în temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) CPP; Instanța de apel a motivat suficient decizia în ceea ce privește fapta și elementele constitutive ale infracțiunii, inclusiv scopul special și delimitarea de contravenție.

15 octombrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorească:
Instanța de fond: Aurelia Cazacliu
Curtea de apel: Oxana Robu, Stelian Teleucă, Igor Mănăscuță

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursurile în cauza penală privind învinuirea lui Corneliu Blagoslovitu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,

Alexandru Negru,

Sergiu Stratan, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Corneliu Blagoslovitu s-a născut în anul 1987 în mun. Chișinău. El a fost învinuit în baza art. 349 alin. (1^a) Cod penal (amenințarea sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească).

2. Corneliu Blagoslovitu a fost apărât de avocatul Serghei Mocanu.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură generală. Corneliu Blagoslovitu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la amendă în mărime de 1.200 de unități convenționale. Instanța a soluționat chestiunea cheltuielilor judiciare.

4. Instanța de apel a respins apelurile procurorului și apărătorului și a menținut sentința.

5. La 04 iulie 2023, procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, a depus recurs. El solicită casarea deciziei în partea pedepsei și rejudecarea cauzei în această parte de către instanța de apel.

6. La 19 iulie 2023, avocatul Serghei Mocanu, în interesele lui Corneliu Blagoslovitu, a depus recurs în care solicită pronunțarea unei hotărâri de achitare.

7. Urmărirea penală în cauza penală a fost pornită la 08 august 2019 și s-a terminat la 30 septembrie 2019. Prima instanță a examinat cauza în perioada 08 octombrie 2019 - 27 decembrie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 03 februarie 2023 - 19 aprilie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 11 octombrie 2023.

ÎN FAPT

8. Corneliu Blagoslovitu a fost acuzat că, la 27 iulie 2019, aproximativ la ora 23:20, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică pe șoseaua din or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, a adresat cuvinte injurioase inspectorului de patrulare Irina Spatari. Aceasta era îmbrăcată în uniforma de serviciu și își exercita atribuțiile de serviciu. Urmărind scopul sistării activității ei de serviciu, el a opus rezistență cerințelor legale ale acesteia și a mușcat-o de partea superioară a mâinii stângi. Conform raportului de expertiză judiciară din 29 iulie 2019, i-a cauzat o

echimoză cu excoriații, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 349 alin. (1') Cod penal.

9. La 27 decembrie 2022, prin [sentința](#) Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Corneliu Blagoslovitu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1.200 de unități convenționale. Instanța a încasat de la inculpat în beneficiul statului 544 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

10. Instanța a reținut că faptele incriminate sunt demonstrate prin declarațiile părții vătămate Irina Spatari și ale martorului Iurie Platon. Ei au relatat că au stopat automobilul în care inculpatul se afla în calitate de pasager. Inculpatul nu i-a permis părții vătămate să-și îndeplinească atribuțiile și a adresat cuvinte necenzurate polițiștilor. În momentul în care era imobilizat în vederea aplicării cătușelor, el a mușcat-o pe Irina Spatari de mâna stângă. Declarațiile lor sunt confirmate de martorul Vasile Ciobanu, care a văzut mușcătura în momentul reținerii și i-a acordat părții vătămate primul ajutor. Instanța s-a bazat și pe înregistrarea video din 27 iulie 2019, tichetul alcooltestului (0,71 de mg/l), fișa postului și raportul de expertiză judiciară. Potrivit raportului, leziunea a fost cauzată posibil în rezultatul mușcăturii și nu este caracteristică pentru automutilare sau cădere. Instanța a respins versiunea apărării potrivit căreia inculpatul ar fi acționat pentru a sista acțiuni ilegale ale polițiștilor. La individualizarea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că infracțiunea este mai puțin gravă, de circumstanțele cauzei și de persoana inculpatului. Ea a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea amenzii.

11. Procurorul Vladimir Severin a declarat apel. El a solicitat casarea parțială a sentinței și aplicarea unei pedepse de șase luni de închisoare. Procurorul a invocat gravitatea faptei comise asupra unui polițist în uniformă și condamnările anterioare ale inculpatului din anii 2013 și 2015. De asemenea, el a invocat că instanța a reținut eronat calitatea inculpatului de întreținător al unor copii minori.

12. Avocatul Serghei Mocanu a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare din lipsa elementelor infracțiunii. Apărătorul a invocat că instanța de fond doar a transcris probele, și că învinuirea este imprecisă și lipsește scopul special al infracțiunii. El a susținut că răzbunarea, reținută de instanță ca motiv, nu poate determina comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1') Cod penal. Potrivit apelului, leziunea a fost cauzată după aplicarea forței fizice de către polițiști, iar procesul-verbal în privința șoferului fusese deja întocmit.

13. La 19 aprilie 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelurile ca nefondate și a menținut sentința. Ea a reținut că prima instanță a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, iar probele administrate, apreciate în coroborare, dovedesc vinovăția acestuia dincolo de orice îndoială rezonabilă. Instanța de apel s-a întemeiat pe declarațiile părții vătămate Irina Spatari și ale martorului Iurie Platon. Potrivit acestora, inculpatul nu i-a permis părții vătămate

să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu și i-a adresat lui Iurie Platon cuvinte necenzurate. Atunci când polițiștii l-au imobilizat pe capota automobilului pentru a-i aplica cătușele, el a mușcat-o pe Irina Spatari în momentul în care aceasta încerca să-i scoată mâna stângă. Martorul Vasile Ciobanu a declarat că insultele au pornit de la inculpat, că polițiștii i-au cerut acestuia să urce înapoi în automobil și că, atunci când s-a încercat reținerea lui, inculpatul a mușcat-o pe polițistă. Martorul i-a acordat părții vătămate primul ajutor. Potrivit lui, printre acțiunile pe care polițiștii le curmau era nesupunerea inculpatului față de cerința legală de a urca înapoi în automobil (decizia instanței de apel, pct. 6).

14. Instanța de apel a reținut și conținutul înregistrării video din 27 iulie 2019. Din aceasta rezultă că partea vătămată, aflată în automobilul de serviciu, l-a somat pe inculpat să se îndepărteze de unitatea de transport, atenționându-l că, în caz de nesupunere, vor fi aplicate mijloacele speciale sau forța fizică. Ulterior, în timp ce inculpatul era imobilizat la pământ de Iurie Platon, partea vătămată a arătat plaga cauzată. Instanța s-a referit și la fișa postului, care stabilește atribuțiile agentului de patrulare, la tichetul alcootestului (0,71 mg/l) și la raportul de expertiză judiciară. Potrivit raportului, leziunea a fost cauzată posibil în rezultatul mușcăturii și nu este caracteristică pentru automutilare sau cădere de la înălțimea propriului corp (decizia instanței de apel, pct. 6.1).

15. Instanța de apel a reținut că partea vătămată era persoană cu funcție de răspundere. Inculpatul a mușcat-o de partea superioară a mâinii stângi în timp ce aceasta își exercita atribuțiile de serviciu, cauzându-i dureri fizice și o vătămare corporală neînsemnată. El a acționat cu intenție directă, motivul infracțiunii fiind răzbunarea pe persoana cu funcție de răspundere care își îndeplinea obligațiile de serviciu. Instanța a constatat întrunirea tuturor elementelor infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și a respins ca nefondate argumentele apărării privind lipsa acestora (decizia instanței de apel, pct. 7). În instanța de apel, inculpatul a declarat că învinuirea îi este clară, însă a negat că ar fi mușcat-o pe partea vătămată (decizia instanței de apel, pct. 5). Cu privire la pedeapsă, instanța de apel a reținut că prima instanță a aplicat corect prevederile art. 7 și 75 Cod penal. Ea a indicat că inculpatul are antecedente penale stinse, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este căsătorit și nu are persoane la întreținere. Instanța a apreciat că amenda este o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise (decizia instanței de apel, pct. 8).

16. La 04 iulie 2023, procurorul Cătălin Scutelnic a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei în partea pedepsei și rejudecarea cauzei de către instanța de apel. Procurorul nu contestă vinovăția și încadrarea juridică a faptei. Potrivit recursului, instanțele nu au constatat nicio circumstanță atenuantă care să permită aplicarea celei mai blânde pedepse, deși au reținut rezonanța socială sporită a faptei. Inculpatul a mai fost condamnat la amendă, iar această pedeapsă s-a dovedit inefficientă. În opinia recurentului, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor de apel,

iar pedeapsa aplicată nu asigură atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal.

17. La 19 iulie 2023, avocatul Serghei Mocanu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei și a sentinței, și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Apărătorul a reluat, în esență, argumentele formulate în apel (para. 12). Suplimentar, el a invocat că fapta urma a fi delimitată de contravențiile prevăzute de Codul contravențional. În opinia sa, instanța de apel nu a cercetat probele, iar dubiile trebuiau interpretate în favoarea inculpatului.

18. La 11 octombrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat părților să depună referințe, însă acestea nu au fost prezentate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

19. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

...

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;”

20. Prevederile relevante ale art.349 alin.(1¹) Cod penal, sunt următoarele:

„(1¹) Aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale

se pedepsesc cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

21. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 28 iunie 2023. Recursurile au fost declarate la 04 iulie 2023 și, respectiv, la 19 iulie 2023. Având în vedere că termenul pentru depunerea recursului era de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate, recursurile au fost înaintate în termen.

22. Articolul 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), para. 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), para. 56).

a. Recursul procurorului

23. Recursul procurorului se bazează pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Procurorul nu contestă vinovăția, însă nu este de acord cu pedeapsa nonprivativă de libertate stabilită condamnatului. Deși recurentul afirmă că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor de apel, orice critică adusă pedepsei aplicate de judecător trebuie să fie examinată conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. O interpretare care ar permite examinarea motivării pedepsei conform pct. 6) ar face ca pct. 10) să devină inaplicabil, ceea ce este inadmisibil (încheierea nr. [1ra-1152/2023](#), § 21). Prin urmare, recursul procurorului va fi examinat doar prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

24. Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală se referă la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. Din alin. (1) al acestui articol rezultă că în recurs sunt reparate doar „erorile de drept”. Prin urmare, doar în cazul individualizării sancțiunii contrar prevederilor legale există temeiul de recurs prevăzut la pct. 10). Recurentul nu a menționat prevederile legale care au fost încălcate de către prima instanță și instanța de apel atunci când i-au stabilit condamnatului pedeapsa sub formă de amendă. Amenda în mărime de 1.200 de unități convenționale a fost stabilită în limitele sancțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^a) Cod penal.

25. Aplicarea sau neaplicarea unei pedepse mai blânde ține de discreția judecătorului. Curtea Supremă de Justiție nu poate, în principiu, pune în discuție decizia instanțelor ierarhic inferioare cu privire la alegerea uneia dintre pedepsele alternative prevăzute pentru infracțiunea incriminată (încheierile nr. [1ra-728/2023](#), § 16 și nr. [1ra-265/2023](#), § 18). Ponderea circumstanțelor atenuante sau agravante la stabilirea pedepsei ține de examinarea fondului cauzei, care, de regulă, nu este examinat în recurs de către Curtea Supremă de Justiție

(încheierile nr. [1ra-968/2023](#), § 19 și nr. [1ra-1580/2023](#), § 18). Argumentele procurorului privind lipsa circumstanțelor atenuante, rezonanța socială a faptei și condamnările anterioare ale inculpatului vizează tocmai această pondere. Ele exprimă un simplu dezacord cu pedeapsa aplicată.

26. Prin urmare, recursul procurorului nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală. Curtea supremă de Justiție reiterează că art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală a fost aplicat în mod similar în cauzele nr. [1ra-405/2023](#), [1ra-674/2023](#), [1ra-1008/2023](#), [1ra-1038/2023](#), [1ra-1459/2023](#), [1ra-576/2023](#), [1ra-1583/2023](#), [1ra-728/2023](#) și va urma această abordare în viitor.

b. Recursul avocatului

27. Recursul avocatului Serghei Mocanu, în numele lui Corneliu Blagoslovitu, este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Avocatul a invocat lipsa elementelor infracțiunii, în special a scopului special, și susține că fapta constituie o contravenție. El mai invocă transcrierea probelor de către instanțe fără analiza lor, caracterul imprecis al învinuirii, necercetarea probelor de către instanța de apel și neinterpretarea dubiilor în favoarea inculpatului. Având în vedere argumentele recursului, ele vor fi examinate prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 6) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023.

i. art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală

28. Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, recurentul susține că lipsește scopul special al infracțiunii, deoarece instanțele au reținut drept motiv răzbunarea. El mai susține că violența ar fi fost aplicată după întocmirea procesului-verbal în privința șoferului și după aplicarea forței fizice de către polițiști și că fapta constituie o contravenție. Acest temei se referă la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii (încheierea nr. [1ra-868/2023](#), § 23).

29. Cu privire la scopul special, completul reține că, atunci când victima este persoana cu funcție de răspundere, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal presupune un scop special. Acesta poate avea una dintre următoarele două forme: scopul sistării activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere sau scopul schimbării caracterului acestei activități în interesul celui care aplică violența ori al altei persoane (para. 20). Motivul nu este un semn obligatoriu al acestei componente de infracțiune. În doctrină se arată că, în cazurile cele mai frecvente, motivul infracțiunii analizate constă în răzbunarea în legătură cu îndeplinirea de către persoana cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu. Prin urmare, reținerea răzbunării ca motiv nu exclude existența scopului special și nu contrazice încadrarea juridică a faptei.

30. Instanța de apel a stabilit existența scopului special pe baza probelor pe care le-a apreciat. Ea a reținut că inculpatul, urmărind scopul sistării activității de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere, a opus rezistență cerințelor legale ale acesteia și a aplicat violența fizică (decizia instanței de apel, pct. 2 și 7). Din probele reținute de instanța de apel rezultă că partea vătămată l-a somat pe inculpat să se îndepărteze de automobilul de serviciu, atenționându-l că, în caz de nesupunere, vor fi aplicate mijloacele speciale sau forța fizică. Inculpatul nu i-a permis părții vătămate să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu și a adresat cuvinte necenzurate polițiștilor. În momentul în care aceștia îl imobilizau în vederea aplicării cătușelor, el a mușcat-o pe partea vătămată de mâna stângă (decizia instanței de apel, pct. 6 și 6.1). Așadar, violența a fost aplicată chiar în cursul activității de serviciu a polițiștilor și împotriva acesteia. Atunci când a opus rezistență și a aplicat violența, condamnatul urmărea sistarea activității de serviciu a polițiștilor (încheierea nr. [1ra-59/2023](#), §§ 13 și 25). Curtea Supremă de Justiție nu reapreciază aceste fapte. Ea constată doar că situația de fapt stabilită de instanța de apel întrunește semnul scopului special prevăzut de art. 349 alin. (1^a) Cod penal. Prin urmare, în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

31. Nu poate fi reținut nici argumentul că procesul-verbal în privința șoferului fusese deja întocmit și că polițiștii au aplicat forța fizică înaintea mușcăturii. Activitatea de serviciu a polițiștilor nu se limita la întocmirea procesului-verbal, ci includea și intervenția față de inculpat, care nu se conforma cerințelor lor (para. 30). În modalitatea aplicării violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1^a) Cod penal este formală și se consideră consumată din momentul aplicării violenței. Prin urmare, nu are relevanță dacă scopul urmărit de condamnat a fost atins. Aprecieră unilaterală dată de inculpat unor acțiuni ale persoanelor cu funcție de răspundere nu este relevantă la calificarea faptelor (încheierea nr. [1ra-59/2023](#), § 25). Chiar dacă ar fi existat, acțiunile excesive ale polițiștilor nu exclud aplicarea violenței de către condamnat (mutatis mutandis, încheierea nr. [1ra-474/2024](#), § 17).

32. Recurentul susține că fapta urma a fi încadrată ca o contravenție și invocă art. 78, 354 și 104 Cod contravențional, care, potrivit lui, sancționează cauzarea intenționată a vătămarilor ușoare ale integrității corporale. În opinia recurentului, delimitarea dintre infracțiune și aceste contravenții se face în funcție de motivul faptei, pe care instanțele nu l-ar fi stabilit (para. 12 și 17). Completul nu poate reține acest argument. Spre deosebire de contravențiile invocate, art. 349 alin. (1^a) Cod penal sancționează aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, atunci când violența are scopul sistării activității ei de serviciu ori al schimbării caracterului acesteia (încheierea nr. [1ra-1406/2023](#), § 25). Prin violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate se înțelege, inclusiv, cauzarea intenționată a leziunilor corporale care nu au drept urmare nici dereglarea sănătății, nici pierderea capacității de muncă. Așadar, criteriul de delimitare nu este motivul faptei. Criteriile sunt calitatea

specială a victimei și scopul special urmărit de făptuitor (para. 29). Atunci când aceste două semne sunt prezente, fapta se încadrează conform art. 349 alin. (1^a) Cod penal, iar nu ca o contravenție.

33. Instanța de apel a stabilit ambele semne care deosebesc infracțiunea de contravențiile invocate de recurent. Partea vătămată era inspector de patrulare, purta uniforma de serviciu și își exercita atribuțiile conform fișei postului (decizia instanței de apel, pct. 6.1 și 7). Scopul sistării activității ei de serviciu a fost reținut în baza probelor apreciate de instanța de apel (para. 30). Leziunea cauzată, calificată ca vătămare corporală neînsemnată, corespunde noțiunii de violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate. Constatând întrunirea tuturor elementelor infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^a) Cod penal, instanța de apel a răspuns, în mod necesar, și argumentului privind încadrarea faptei ca o contravenție (decizia instanței de apel, pct. 7). Ea nu era obligată să combată separat fiecare afirmație a apărării, atâta timp cât motivarea ei exclude teza recalificării (para. 35). Recurentul nu arată care semn al infracțiunii lipsește din situația de fapt stabilită de instanțe. Simpla enumerare a unor articole din Codul contravențional nu este suficientă pentru a demonstra o eroare de drept. Prin urmare, în partea ce ține de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, recursul este vădit neîntemeiat.

ii. art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală

34. Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul susține că instanțele doar au transcris probele, fără a le analiza, că învinuirea este imprecisă, că instanța de apel nu a cercetat nicio probă și că dubiile urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului. Acest temei se referă la motivarea deciziei instanței de apel.

35. Cu referire la pct. 6), instanța de recurs reiterează cele menționate în para. 100 din decizia sa nr. [1ra-854/2022](#):

„simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) al Codului de procedură penală, iar temeiul invocat de recurent că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ar trebui interpretat ca o obligație a instanței de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. [...] Instanța nu are obligația de a combate toate afirmațiile părților, ci doar acele argumente esențiale. De asemenea, instanța poate respinge un motiv de apel printr-o trimitere generală la considerentele primei instanțe, dacă acestea sunt convingătoare (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).”

36. Totodată, motivarea instanței de judecată nu poate lăsa părțile într-o stare de confuzie datorită contradicțiilor esențiale din hotărâre (decizia nr. [1ra-686/2022](#), § 55). Dezacordul cu aprecierea probelor nu este temei de recurs.

Pentru a constata incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, argumentele din recurs trebuie să ridice dubii rezonabile în ceea ce privește suficiența motivării deciziei instanței de apel (încheierea nr. [1ra-5/2023](#), § 29).

37. Completul observă că decizia instanței de apel conține starea de fapt reținută și evaluează declarațiile părții vătămate în coraport cu declarațiile martorilor și cu probele materiale (para. 13 - 15). Declarațiile părții vătămate și ale martorului Iurie Platon sunt confirmate de martorul Vasile Ciobanu, persoană străină de părți. Ele sunt confirmate și de raportul de expertiză judiciară și de înregistrarea video (para. 10). Atunci când informațiile relevate de probele testimoniale coroborează cu cele relevate de probele materiale, concluzia despre veridicitatea primelor nu este nerezonabilă (încheierea nr. [1ra-59/2023](#), § 24). Din recurs nu rezultă în ce mod această evaluarea probelor ar fi vădit nerezonabilă. Prin urmare, în această parte recursul este vădit neîntemeiat.

38. Recurentul susține că învinuirea este imprecisă, în contradicție cu art. 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană. Acest argument nu poate fi reținut. Învinuirea indică data, ora și locul faptei, partea vătămată și calitatea acesteia, acțiunea de violență, urmarea prejudiciabilă și scopul urmărit (para. 8). Mai mult, în instanța de apel inculpatul a declarat că învinuirea îi este clară (para. 15). O formulare imprecisă a actului de acuzare care nu schimbă situația de fapt reținută nu are impact asupra încadrării juridice a faptei (încheierea nr. [1ra-868/2023](#), § 26). Așadar, în partea ce ține de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, recursul este, de asemenea, vădit neîntemeiat.

39. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3) și 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibile recursurile procurorului Cătălin Scutelnic și avocatului Serghei Mocanu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Alexandru Negru

Digitally signed by Bleșceaga Stella
Date: 2026.10.16 14:52:54 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Sergiu Stratan